

Sygn. akt III AUa 646/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SA Maria Gleixner-Dyk

Sędziowie: SA Marcjanna Górską

SO del. Katarzyna Wróblewska-Dubiel (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Marta Brzezińska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 r. w Warszawie

sprawy A. C.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno- Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek apelacji A. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 17 grudnia 2013 r. sygn. akt XIII U 3597/13

oddala apelację.

III AUa 646/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie A. C. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. z dnia 11 stycznia 2013r.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd ten oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych: decyzją z dnia 11 stycznia 2013r Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. ustalił prawo do emerytury policyjnej A. C. określając wysokość świadczenia na poziomie 45,94 % podstawy wymiaru.

A. C. odwołał się od decyzji, podnosząc, że do okresu służby zaliczono wyłącznie okres pomiędzy 1982 a 1983r, kiedy to odbywał służbę wojskową, a także okres służby w Państwowej Straży Pożarnej (lata 1999-2012). W ocenie odwołującego się organ emerytalny błędnie pominął okresy składkowe i nieskładkowe poza służbą. W szczególności dotyczyło to zatrudnienia przypadającego pomiędzy 1 września 1976r. a 19 października 1979r, 25 października 1979r. a 15 kwietnia 1982r, oraz 17 listopada 1983r. a 31 marca 1999r.

W odpowiedzi na odwołanie organ emerytalny wnosił o jego oddalenie. Wskazał w uzasadnieniu, że zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem, w szczególności z art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby

Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin (Dz. U. Nr. 8 poz. 67). A. C. został przyjęty do służby w (...) po 1 stycznia 1999r, wobec czego, jak wywiódł organ rentowy, nie było podstaw do zaliczenia mu do emerytury okresów składkowych i nieskładkowych poprzedzających służbę. Okresy takie będą natomiast mogły zostać uwzględnione przy ustalaniu prawa do emerytury w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U, z 2009r. Nr. 153 poz.1227 ze zm.).

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 7 stycznia 2013r. Komenda Powiatowej Straży Pożarnej w O. przesłała komplet dokumentów niezbędnych do ustalenia prawa do emerytury dla A. C.. Do wniosku załączono decyzję nr (...)r. z dnia 28 grudnia 2012r. w sprawie zwolnienia ze służby, zaświadczenie o uposażeniu i nagrodzie rocznej, zaświadczenie o przebiegu służby dla celów emerytalnych, świadectwo służby, zaświadczenie o odbyciu służby wojskowej w okresie od 16 kwietnia 1982r. do 20 października 1983r, pierwsze mianowanie w (...) z dnia 30 kwietnia 1999r. na stanowisko stażysty oraz świadectwo pracy w szczególnych warunkach.

Decyzją z dnia 11 stycznia 2013r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. ustalił odwołującemu się prawo do emerytury policyjnej określając jej wysokość na 45,94% podstawy wymiaru, tj. na kwotę 2731,79 zł. Do wysługi emerytalnej zaliczono odwołującemu się okres zasadniczej służby wojskowej przypadający pomiędzy 16 kwietnia 1982r. a 20 października 1983r. a także służbę w (...) od 1 maja 1999r. do 31 grudnia 2012r. a nadto przyznano zwiększenie o 0,5 % od 1 stycznia 2000r. do 31 grudnia 2000r. oraz od 1 stycznia 2002r. do 31 grudnia 2006r. a także od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2012r. Przy tak ustalonych, niespornych okolicznościach sprawy, Sąd Okręgowy wskazał, że odwołanie jest niezasadne. Zgodnie bowiem z treścią art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin (Dz. U. Nr. 8 poz. 67) emerytura dla funkcjonariusza, który został przyjęty po raz pierwszy do służby po dniu 1 stycznia 1999r. wynosi 40% podstawy wymiaru, za 15 lat służby i wzrasta na zasadach określonych w art. 15 ust. 1 pkt. 1 i ust. 2-5.

Sąd I instancji wskazał, że decydujące znaczenie, w świetle powołanego wyżej przepisu, dla sposobu ustalenia emerytury ma wyłącznie data powołania do służby. Jeśli powołanie nastąpiło po 1 stycznia 1999r. to brak jest możliwości uwzględniania w podstawie wymiaru okresów składkowych poprzedzających służbę. Przepis art. 15a cyt. ustawy nie pozwala na odmienną interpretację pojęcia „powołania do służby” niż ta, którą wskazano w definicji zawartej w art. 31 i nast. ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o Państwowej Straży Pożarnej. Norma ta stanowi, że stosunek służbowy strażaka powstaje z dniem mianowania na stanowisko służbowe, a w przypadku stanowisk, dla których przepis ustawy przewiduje powołanie-z dniem powołania na to stanowisko.

Ponadto zgodnie z art. 34 ust. 4 cyt. wyżej ustawy, mianowanie strażaka może nastąpić po odbyciu zasadniczej służby wojskowej lub po przeniesieniu do rezerwy bez odbycia tej służby, albo po zwolnieniu od obowiązku służby wojskowej. Z kolei zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...) jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, traktuje się służbę wojskową uwzględnianą przy ustalaniu prawa do emerytury wojskowej.

Tym samym-jak wskazał Sąd Okręgowy- o ile uzasadnione było w świetle w.w. przepisu uwzględnienie w wysłudze emerytalnej wnioskodawcy okresu zasadniczej służby wojskowej, o tyle brak jest podstaw do tworzenia fikcji prawnej, polegającej na przyjęciu, że powołanie odwołującego się do służby w Państwowej (...) miało miejsce z dniem powołania do zasadniczej służby wojskowej. Datą faktycznego powołania jest data wskazana w decyzji Komendanta Powiatowego (...), tj. w tym przypadku dzień (...) 1999r.

W ocenie Sądu I instancji, gdyby intencją ustawodawcy było uwzględnienie przy określeniu sposobu wyliczania emerytury- tak jak w przypadku wysługi emerytalnej- wszelkich okresów służby, w tym zasadniczej służby wojskowej, której odbycie przed mianowaniem na stanowisko w (...) jest warunkiem koniecznym do jej pełnienia, to dałby temu wprost wyraz w przepisie art. 15a. Skoro więc jedynie właściwe przy rozpoznawaniu istoty sporu przepisy ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin (Dz. U. Nr. 8 poz. 67) takiej możliwości w odniesieniu do ustalania zasad obliczania wysokości emerytury nie przewidują, to należało zastosować wobec wnioskodawcy art. 15 a tejże ustawy, który to przepis w okolicznościach sprawy wykluczał możliwość uwzględnienia w podstawie wymiaru emerytury okresów składkowych poprzedzających tę służbę. W tej sytuacji należało, zdaniem Sądu Okręgowego, oddalić odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł A. C..

Zarzucił wyrokowi Sądu Okręgowego naruszenie przepisów prawa materialnego, polegające na błędnej wykładni art. 12 w zw. z art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin (...) polegające na przyjęciu, że okresy służby wojskowej nie są okresami służby, w rozumieniu przepisów tej ustawy. Ponadto skarżący zarzucił naruszenie art. 15 ust. 1 w zw. z art. 12 i 13 ust. 1 pkt. 2 cyt. wyżej ustawy przez błędną wykładnię tych przepisów, polegającą na niezastosowaniu art. 15 ust. 1 do osoby, która pełniła służbę przed 2 stycznia 1999r; naruszenie art. 15a cyt. ustawy, przez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że przepis ten ma zastosowanie do osoby, która pozostawała w służbie przed 2 stycznia 1999r.

Apelujący wskazał również na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. polegające na dowolnej ocenie materiału dowodowego, a także art. 328 § 2 k.p.c. polegające na sporządzeniu uzasadnienia wyroku z naruszeniem tego przepisu, jako że uzasadnienie to jest wewnętrznie sprzeczne i nie odnosi się do wszystkich okoliczności i dowodów w sprawie, a także nie wyjaśnia, dlaczego odnoszące się do stanu faktycznego przepisy prawa nie zostały zastosowane, a zastosowano przepisy odnoszące się do innych stanów faktycznych. Apelujący domagał się zmiany orzeczenia, jak i poprzedzającej go decyzji z dnia 11 stycznia 2013r. Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. ustalającej prawo do emerytury policyjnej A. C. na poziomie 45,94 % podstawy wymiaru i zwiększenia świadczenia na podstawie art. 15 ust. 1 pkt. 2-4 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...) ewentualnie uchylecia orzeczenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że organ rentowy błędnie nie uwzględnił mu okresów składkowych i nieskładkowych przypadających poza okresami służby, a Sąd Okręgowy wadliwie podzielił stanowisko organu polegające na przyjęciu, że przed 2 stycznia 1999r. odwołujący się nie pełnił służby, co uniemożliwiło A. C. skorzystanie z art. 15 ust. 1 pkt. 2-4 ustawy zaopatrzeniowej. W ocenie apelującego stanowisko to było niezasadne z następujących przyczyn: Sąd I instancji ograniczył się do oceny służby w (...), gdy tymczasem w okresach tej służby uwzględniono także inne, niesporne okresy- co przemawia za przyjęciem, że przed 2 stycznia 1999r. skarżący pełnił służbę w rozumieniu przepisów cytowanej wyżej ustawy emerytalnej. W ocenie skarżącego prawidłowa wykładnia przepisu art. 12, 13 i 15 ust. 1 pkt. 2-4 prowadzi do wniosku, iż fakt rozpoczęcia służby należy wiązać ze służbą traktowaną na równi z odbywaną w (...), co oznacza, że w przypadku skarżącego należało przyjąć, iż chodzi o służbę wojskową, do której został powołany przed 2 stycznia 1999r. Takie założenie prowadziło do zastosowania w miejsce przyjętego przez Sąd art. 15 a ustawy zaopatrzeniowej przepisu art. 15 ust. 1 pkt. 2-4 ustawy.

W odpowiedzi na apelację organ emerytalny- Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. wniósł o jej oddalenie.

W uzasadnieniu organ emerytalny podnosił, że zaskarżony wyrok jest zgodny z prawem, w szczególności z treścią art. 15a ustawy 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji,

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin (...).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje;

Apelacja jest niezasadna.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Apelacyjny w całości podzielił ustalenia faktyczne Sądu I instancji, co obecnie czyni zbędnym ich ponowne przytaczanie. Nie ma przy tym racji apelujący, wskazując, że Sąd Okręgowy poczynił w sprawie dowolne ustalenia z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów, bowiem wszystkie dowody zostały ocenione z zachowaniem reguł określonych w art. 233 § 1 k.p.c.

Zgodnie z tym przepisem Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W niniejszej sprawie jednakże nie było sporu co do okoliczności na którą powołuje się skarżący, polegającej na powołaniu go do służby wojskowej przed dniem 2 stycznia 1999r, natomiast spór sprowadzał się do oceny tejże okoliczności na gruncie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin (obecnie Dz. U. z 2015r., poz. 900). W ocenie apelującego bowiem powołanie do służby wojskowej, poprzedzające powołanie do służby w (...), powinno być uznane za powołanie w rozumieniu art. 15a ustawy zaopatrzeniowej. Wbrew jednakże zarzutom skarżącego, stanowisko Sądu I instancji było uprawnione i nie zawierało żadnej wewnętrznej sprzeczności.

Zakresem regulacji normy z art. 15a cytowanej ustawy objęci są ci funkcjonariusze, którzy podjęli służbę po 1 stycznia 1999r. Przepis mówi bowiem, że „emerytura dla funkcjonariusza, który został przyjęty do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta na zasadach określonych w art. 15 ust. 1 pkt 1 i ust. 2-5.”. Unormowanie powyższe wprowadzone ustawą z dnia 23 lipca 2003r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2003.166.1609) było wyrazem dążenia ustawodawcy do ograniczenia przywilejów emerytalnych funkcjonariuszy objętych regulacjami ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu (...)

Rację tym samym miał Sąd Okręgowy, wskazując, że istotę sporu stanowi stwierdzenie, kiedy odwołujący się został przyjęty do służby. Gdyby przyjąć za odwołującym się, że chodzi o jakąkolwiek służbę, to odbyta wcześniej służba wojskowa (do której odwołujący się został powołany od 16 kwietnia 1982r. do 20 października 1983r.) miałaby to znaczenie, że należałoby uznać, iż cytowana norma art. 15a do A. C. nie ma zastosowania. Założenie takie jest jednak niemożliwe do przyjęcia, bowiem z treści cytowanego przepisu wynika wprost, że chodzi w nim o „funkcjonariusza, który został przyjęty do służby” co wprost oznacza, że nie chodzi o jakąkolwiek służbę, tylko tę, do której został przyjęty dany funkcjonariusz i z tytułu której obecnie odchodzi on na emeryturę.

Powołanie do odbycia służby wojskowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 2015.827.j.t.) przed datą graniczną wskazaną w art. 15 a ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin(Dz. U. 2015.900 j.t.) tj. przed 1 stycznia 1999r w przypadku funkcjonariusza, który następnie został przyjęty do służby w Państwowej Straży Pożarnej; w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. 2013.1340 j.t.) nie stanowi przyjęcia do służby, w rozumieniu art. 15 a ustawy o zaopatrzeniu (...).

Wcześniej odbyta służba wojskowa i powołanie do niej nie może być traktowane jako przyjęcie do służby po raz pierwszy przed 1 stycznia 1999r, w rozumieniu art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...).

Tak więc wbrew wywodom odwołującego się, data przyjęcia do jakiegokolwiek innej służby, niezwiązanej obecnie z tą, do której „przyjęto funkcjonariusza” pozostaje bez znaczenia z punktu widzenia unormowania zawartego w art. 15 a i zasadne było stanowisko Sądu I instancji, że nie ma podstaw do tworzenia fikcji prawnej, polegającej na stwierdzeniu, że przyjęciem do służby funkcjonariusza było przyjęcie do odbytej wiele lat wcześniej służby wojskowej.

Powyższe stwierdzenia czynią niezasadnymi zarzuty apelacyjne, polegające na naruszeniu art. 12 w zw. z art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, (...) poprzez uznanie, że okresy służby wojskowej nie są okresami służby, w rozumieniu przepisów tej ustawy.

Art. 12 ustawy zaopatrzeniowej stanowi, że emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.

Z kolei art. 13 ustawy o zaopatrzeniu (...) stanowi, iż jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i w Służbie Więziennej traktuje się:

1)okresy służby w charakterze funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa;

1a)okresy służby w charakterze funkcjonariusza Policji państwowej, Milicji Obywatelskiej, z wyjątkiem służby określonej w ust. 2;

1b)okresy służby w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.), na zasadach określonych w art. 15b, z wyjątkiem służby określonej w ust. 2;

2) służbę wojskową uwzględnianą przy ustalaniu prawa do emerytury wojskowej;

3)okresy służby w charakterze funkcjonariusza Służby Ochrony Kolei, jeżeli funkcjonariusz przeszedł bezpośrednio do służby w Milicji Obywatelskiej lub w Służbie Więziennej w terminie do dnia 1 kwietnia 1955 r.;

4)okresy zatrudnienia lub służby w zawodowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej i nauki w szkołach pożarniczych, w charakterze członka Korpusu (...) Pożarnictwa, a także funkcjonariusza pożarnictwa w terminie do dnia 31 stycznia 1992 r.

Tym samym pełnienie służby wojskowej nie jest służbą w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994r. (wyżej cytowana) a jedynie ten okres podlega zaliczeniu, jako okres równorzędny do służby m.in. w (...).

Powyższe przepisy, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie definiują w żaden sposób pojęcia „przyjęcia do służby” w rozumieniu art. 15a. cyt. ustawy zaopatrzeniowej, gdy tymczasem precyzyjne ustalenie znaczenia tego sformułowania jest niezbędne do oceny niniejszego sporu. W tej sytuacji zarzuty apelacyjne dotyczące naruszenia wskazanych wyżej przepisów okazały się niezasadne.

Podobnie zarzut naruszenia art. 15 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu (...) polegający na niezastosowaniu powyższego przepisu do sytuacji odwołującego się, mimo jego „pozostawania w służbie” przed 2 stycznia 1999r. nie mógł okazać się skuteczny, skoro jego powołanie do służby w rozumieniu art. 15a (tj. do tej konkretnie służby z która ustawa zaopatrzeniowa łączy nabycie prawa do emerytury) miało miejsce po 1 stycznia 1999r. Nie powinno przy tym ulegać wątpliwości, że w świetle przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej(...) (...) (Dz.U.2013.1340 j.t.) dniem powołania do służby strażaka (...) jest dzień powołania na stanowisko, lub dzień mianowania-co wynika wprost z art. 31 cyt. ustawy.

Z powyższych przyczyn stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia zasługiwało na aprobatę.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie znalazł również potwierdzenia zarzut skarżącego polegający na naruszeniu przepisu art. 328 § 2 k.p.c. przez Sąd Okręgowy, z uwagi na wewnętrzną sprzeczność uzasadnienia tego Sądu jak i brak odniesienia do wszystkich okoliczności i dowodów w sprawie. Uzasadnienie Sądu I instancji zawiera zarówno wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, jak wskazuje na ustalone fakty, które Sąd uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł a nadto zawiera wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Nie było przy tym potrzeby wskazywania przyczyny, dla której Sąd I instancji odmówił wiarygodności niektórym dowodom, na którą to potrzebę wskazuje powyższy przepis, bowiem, jak wspomniane było na wstępie niniejszych rozważań, kluczowe okoliczności w sprawie były niesporne, a spór dotyczył jedynie ich interpretacji na gruncie obowiązujących przepisów prawa.

W świetle powyższych rozważań emerytura odwołującego się mogła być wyliczona wyłącznie w oparciu o formułę określoną w art. 15a ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, oraz ich rodzin (...) co oznacza, że rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego było prawidłowe.

Z powyższych przyczyn apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. jako niezasadna.

Sędziowie Przewodniczący

(...)

(...)